

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym kosztuje w prenumeracie: Bez p o c z t y: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z p o c z t a: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Portugalia. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Prusy. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Bilans zamknięcia galicyjskiej kasy oszczędności. — Kronika.

MONARCHYA AUSTRYACKA.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 2. stycznia. Dnia 31. grudnia 1852 wyszedł w c. k. galicyjskiej drukarni rządowej i został rozdany XLIII. zeszyt z r. 1852 dziennika rządowego ustaw krajowych dla kraju koronnego Galicyi.

Lwów, 28. grudnia. Dodatkowo do ogłoszenia c. k. galicyjskiej władzy krajowej z d. 26. października 1852 l. 6216 podaje się do wiadomości powszechnej, że w rozszerzonej szkole trywialnej w Żywcu zaczęły się nauki dnia 2. grudnia 1852.

Sprawy krajowe.

Czterdziesta pierwsza lista składek na zakład naukowy gospodarski.

Na szkołę bezwrotnie.

I. Przez c. k. urząd obwodowy Żółkiewski: Gminy: Ryczki 15r., Poddubce, Jozefinendorf i Michałówka 21r.20k.

II. Przez ces. król. urząd obwodowy Wadowicki: PP. Adam Gorczyński z Nowych dworów 15r., Mikołaj Dąbski z Oświecima, Jan Gurniak z Pisarzowic, Kryspin hr. Żeleński z Krzywaczki, Dominik Knesek z Jaszczurowy, Józef Konopka z Mogilan, Tytus Dunin z Głębowie i Walenty Milewski z Rychwałda po 10r., Julian Zubrzycki z Rakbi. Joachim Bobrowski z Nidka, Józef Bogdanij z Rakoniś i Jakób Leśniak z Sidziny po 5r., Hipolit Wydrychiewicz z Kosocic 3r., Adam Smilowski, Stanisław Holcer z Podolan, Antoni Grabowski z Zielony, Franciszek Ottendorfer z Rzazowa, Wincenty Struszkiewicz z Soboniowice, Feliks Grabowski z Konar, Wilczyński z Piasków i Jkkza plebani: Jakób Kutrzeba z Osieka i Jan Harbut z Sieprawia po 2r., Kalixt baron Borowski ze Skawy, Michał Pleszewski, Ignacy Słapa z Łusiny, Wasilewski sędzia i Jkdz. Jan Nep. Guth, pleban w Radziszowic po 1r., Eustachy Gostkowski ofic. pryw. i Jkdz. Jędrzej Cizek, pleban w Głogoczowie po 30k., Jkdz. Jan Knurowski, wikary z Bielán 20k. i Urszula Nakwasńska w Rabce 10k.

III. Przez c. k. urząd obwodowy Tarnowski: PP. Alfred Lachoniewicz z Koszyc małych i Antoni Morbitzer z Radnej po 5r., Wiśniowski, rządcą z Zakrzowa, Antoni Ossoliński z Swiebodzina i Gołbiowski z Woznicznej po 3r., Wiktor Papigoy, dzierz. rogatka w Zakrzowie, Antoni Nitecki z Mikołajowie, Paweł Serwatowski, rządcą ze Szczepanowa i Jkdz. Franc. Ksawer La Croix, pleban w Zbytowski górze po 1r.

Z kolektki P. Andrzeja Machera O. P. Dr. c. k. komisarza obwodowego: PP. Apolinary baron Lewartowski z Mielca, Marcei Kropiwnicki z Przyłęka i Państwo Tuszów po 10r., Franciszek hrabia Wiesiołowski z Wojsławia, Jan hr. Tarnowski z Chorzelowa i Klemens Nowosielecki z Malinia po 5r., Rucka z Kolbuszowy 3r., Adalajda Nejmanowska z Hadykówki 2r., Jkdz. Edmund Oraczewski, pleban z Mielca 2r.30k., Turkiewicz z Trześni 2r.10k., Ferdynand Skrzyński z Wielopola, Alexander Sroczyński z Małej i Jkza. Plebani: Antoni Wróbel, wikary z Wielopola, Felix Pragłowski z Lisiej góry i Medard Neronowicz w Wierchosławicach po 2r., Walerjan Wrześniowski, aptekarz w Kolbuszowy 1r.30k., Jkdz. Jan Berski, pleban w Padyi 1r.20k., Kopel Tyfenbrun z Dembicy 1r.30k., Franciszka Jastrzębska z Rychwałda, Franciszek Dembicki z Pleśni, Jakób Zakrzewski, urzędnik prokuratorji finansowej, Jan Trullay, mandat. w Turzowie, Antoni Dutkiewicz i Spitzer, lekarze w Kolbuszowej, Ferdynand Oraczewski, dzierz. z Brzezina, Marcin Jarocki, dzierz. z Podgrodzia, Marcei Zasowski, dzierzawca, Wincenty Müller, dzierzawca, Władysław Artwiński, dzierzawca, Mizerski i Wojciech Kozłowski, dzierzawcy, Wincenty Artwiński, justycyaryusz, Izrael Hake, Jakób Herz, Majer Wencel i Majer Goldberg, obywatele z Dembicy i Jkkza. Plebani: Józef Radwański z Pleśni, Michał Fryzlewicz z Jodłówki, Mikołaj Polonczyk z Piotrkowic,

Wawrzyniec Kuwik z Ostrowów, Józef Modrzeniowski z Rzochowa, Józef Danek z Jaślan, Wojciech Zagórowski z Brzezina, Maciej Wojnowski z Łękanicy, Franciszek Zombecki z Załasowy, Tomasz Stański z Szywałda i Michał Tryba z Skrzyszowa po 1r., Samuel Bałamut i Antszel Ingwer, obywatele z Dembicy, Wojcicki, ofic. prywatny po 40k., Hersz Atlas z Dembicy 45k., Samuel Moneti, Natfali Dar i Izaak Szlager, obyw. z Dembicy, Wojciech Zarlikowski i Nowakowski, dzierzawcy po 30k., Jkdz. Franciszek Manasterski, wikary i Roman Borkowski z Pleśni po 20k., Strzelecki, dzierzaw. 15k. i Dawid Rejer z Dembicy 12k.

Z kolektki P. Juliusza Zgórskiego, c. k. komisarza obwodowego: PP. Właściciele dóbr Erazm Łubkowski 5r. i Zygmunt Łubkowski 2 rubli srebr. czyli 3r.38k.

IV. Przez c. k. urząd obwodowy Przemyski. Z kolektki pana Hiacynta Obmińskiego, rządcy dóbr Mizynieckich: PP. Hiacynt Obmiński, kolektor, Ferdynand Gutkowski i państwo Mizyniec po 5r., Napoleon Obmiński 4r., Franciszek Lisowski, Adam Iwanicki, Jkdz. Wiktor Mroczkowski, pleban z Husakowa, Szymon Bol, Chuna Kac i Szaje Kac po 1r., Aleksander Radoszewski i nadleśniczy Jan N. (nieczytelnie) po 30k., Daniel Czupaczyński, Józef Hanik, Ludwik Steciewicz, Aleksander Bergmann, Feliks Szczepański, Leon Lewicki, Michał Dobrzański i Ignacy Markiewicz po 20k., Michał Wus 15k., Walenty Tomaszewski, Stanisław Lipski i Jan Tad po 10k.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wiedeń, 1. stycznia. Litogr. „koresp. austr.“ pisze: Niektóre dzienniki rozszerzają nieustannie wiadomość, że terażniejszy Namiestnik Galicyi hrabia *Gołuchowski* ma zamienić stanowisko swoje na posadę ambasadora. *Pogłoska ta jest całkiem bezasadna.*

Wiedeń, 31. grudnia. Szybkim krokiem postępuje polepszenie naszych stosunków pieniężnych, a mianowicie na wczorajszej giełdzie okazał się w tym względzie korzystny i trwały obrót. Podczas gdy Londyn notowano 11.42, spadła cena drogich metalów znacznie, n. p. srebro na 10, a w czasie giełdy zawierano interesa w tym artykule po 9, a nawet po 8½. Spodziewać się należy, że ci, co dla przesadzonej i nieusprawiedliwionej obawy chowali srebro i złoto w większych i mniejszych sumach, będą spowodowani ze względu na grożącą im w przeciwnym razie większa jeszcze nieochybną stratę puścić je teraz w obieg, a tem samem zniżyć agio jeszcze więcej.

W ogóle zawdzięczamy ten pomyślny rezultat troskliwości i oględności naszej administracji finansów, która nie chwytając się nigdy zapamiętałych lub sztucznych eksperymentów tylko potęgą niewyczerpanych środków monarchyi austryackiej i przestrzeganiem raz powziętego i dobrze rozważonego planu, umiała obudzić wszędzie zaufanie, a mianowicie za granicą nadać kredytowi austryackiemu wzrost i znaczenie.

W interesie państwa godzi się zwrócić powtórnie uwagę na to, że dwie ostatnie pożyczki austryackie doznały tak świetnego przyjęcia za granicą, i dotychczas tak w Londynie jak i w Paryżu pomyślnie stoją, czego dowodem liczne wypłacone nań premie.

Korzystne przewidywania, jakie austryacka administracja państwa przyzwala posiadaczom swoich papierów w porównaniu z innymi państwami jest powodem, że teraz więcej niż kiedykolwiek lokują kapitałisci zagraniczni sumy swoje w papierach austryackich, jakoż w istocie raporta zagraniczne zgadzają się w tem, że na wszystkich znakomitszych placach giełdowych objawia się w tym względzie najpomyślniejsze, i jak się spodziewać można, trwałe usposobienie.

(Lit. kor. austr.)

(Kurs wiedeński z 3. stycznia.)

Obligacje d'ugu państwa 5% 95½/16; 4½% 85½/8; 4% 75½/8; 4% z r. 1850 92½. wylosowane 3% —. Losy z r. 1834 —; z r. 1839 139¾. Wied. miejsko bank. —. Akcje bankowe 1365. Akcje kolei półn. 2470. Głognickiej kolei żelaznej —. Odenburskie —. Budwejskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 740. Lloyd 642½.

Portugalia.

(Rezultat wyborów pomyślny dla rządu.)

Lizbona, 19. grudnia. Rezultat wyborów wypadł w ogóle bardzo pomyślnie dla kandydatów rządowych. Natomiast jednak ponieśli klęskę nie tylko ultra-progresiści, lecz także i ultra-kartyści niegdyś z partyi hrabi Thomar. Kabralistami niemożna ich już teraz nazywać, zwłaszcza gdy hrabia napróżno odwodził ich od wszel-

kiego udziału w wyborach, i sam też uchylił się zupełnie od wszelkiej agitacji. Ministra finansów, pana Fontes, wybrano w Lizbonie, w Porto i równocześnie w kilku innych miastach; braci Cabral niewybrano weale, równie jak i p. Jose Passos, a nawet żadnego z przywódców partii ultra-progresistów. Ztemwszystkiem jednak znaczna ta liczba umiarkowanych liberalistów, którzy wystąpili w charakterze kandydatów rządowych, nie ułatwi podobno stanowiska gabinetu w obec Kozteżów. (P. Z.)

Anglia.

(Rozprawy w parlamencie. — Skład gabinetu.)

Londyn, 28. grudnia. *Izba wyższa* zgromadziła się wczoraj wieczór o zwykłej godzinie. Lord *St. Leonards* (dotychczasowy lord-kanclerz) zabrał miejsce na wanchu wewnianym, gdy tymczasem inni członkowie dymisyjonowanego ministerium usiedli na ławkach opozycji. Po stronie ministerjalnej widziano hrabiów *Aberdeen*, *St. Germans* i *Granville*, księcia *Newcastle*, lorda *Clarendon*, margrabię *Lansdowne* i lorda *Cranworth*. Wszystkich parów zgromadzonych nie było więcej nad 70, lecz za to były przepelnione galerie słuchaczami, a między nimi znajdowało się bardzo wielu członków Izby niższej, tudzież małżonek parów. Hrabia *Aberdeen* rozpoczął wykład powszechnego programu swego tą uwagą, że będąc już w latach podeszłych i odwykawszy od dłuższego czasu od prac w zawodzie politycznym, podjął się złożenia nowego gabinetu nie bez pewnego niedowierzania własnym swym siłom. Jakoż z powinnej tylko uległości rozkazom J. M. królowej przyjął obowiązek na siebie. — Co do *dolityki zewnętrznej*, robi uwagę, że kardynalne zasady Anglii niedoznały już od lat 30 żadnej zmiany, i tylko w wykonaniu i ich zastósowaniu zasły szczególne modyfikacje według tego, w jakim reku zostawał ster spraw zewnętrznych. Zasady te zaś są następujące: zachowanie należytego szacunku dla wszystkich państw niezawisłych; unikanie wszelkiego mieszania się w wewnętrzne ich sprawy; przestrzeganie honoru i interesów Anglii, a przede wszystkim staranne utrzymanie europejskiego spokoju. Nie chce bynajmniej przez to rozumieć, jakoby nie istniały przytem pewne sympatyje dla państw dążących do zaprowadzenia u siebie reform konstytucyjnych, z tem wszystkiem jednak pozostała w całości główna zasada polityki angielskiej, poważania niezawisłości, i zupełnej niezawisłości innych państw, tak wielkich jak i małych. Zasady te zachowane będą i nadal, i jest tego przekonania, że Anglia zjedna sobie przyjaźń i zyczliwość wszystkich państw obcych, bez względu a to na jakakolwiekby formę ich rządową. W razie zaś, gdyby Anglia zagnona była do wmiśzania się w sprawy obce dla niej, natenczas życzyłby sobie i spodziewa się, że uczyniłaby to tylko dla spełnienia świętego obowiązku rozjemcy.

— *Izba niższa* zebrała się dzisiaj o 2giej godzinie, lecz po dziesięciu minutach odroczyła się dla niedostatecznej liczby członków obecnych na dzień następny.

Skład nowego gabinetu przyszedł już całkiem do skutku, a ministerium będzie tego jeszcze tygodnia uzupełnione nawet i co do podrzędnych swych posad. Jak słyhać, składa się właściwy gabinet z następujących osób: Lord *Aberdeen*, premier-minister; lord *Cranworth*, lord kanclerz; *Gladstone*, kanclerz skarbu; lord *John Russell*, lord *Palmerston* i książę *Newcastle*, sekretarze spraw zewnętrznych, wewnętrznych i kolonii. Sir *James Graham*, pierwszy lord admiralicy; hrabia *Granville*, prezydent tajnej rady; książę

Argyll, zachowawca wielkiej pieczęci; *Sidnej Herbert*, sekretarz wojny; sir *Ch. Wood*, utrzymujący wschodnio-indyjską kontrolę; sir *W. Molesworth*, kierujący publiczną budowlą. (G. P.)

Francya.

(Wiadomości bieżące z Paryża.)

Paryż, 26. grudnia. *Moniteur* niewyszedł wczoraj jako w dzień święta uroczystego.

Constitutionnel donosi, że przelozeni senatu udali się dnia wczorajszego do Compiègne dla przedłożenia Cesarzowi uchwalonego na dniu 23go grudnia *senatus-konsultum względem zmodyfikowania konstytucyi*.

Minister spraw zewnętrznych uwiadomił nuncjusza papieżkiego, że Cesarz przyjmować go będzie w *Tuileryach* pojutrze 28go grudnia o 1szej godzinie dla otrzymania z rąk jego nowych listów wierzitelnych rządu papieżkiego.

Cesarskiem rozporządzeniem przywrócono teraz byłemu szeryfowi *Bu-Maza* wolność, chociaż zresztą nie bez wszelkich warunków. Zamiast przymusowego pobytu w *Ham*, może odtąd mieć siedzibę swoją w jakimkolwiek-bądź miejscu kontynentu francuskiego; Francyi mu jednak opuszczać niepozwolono.

Z dniem 3go stycznia odprawiać się będzie w *Panteonie* katolickie nabożeństwo. Dnia pomienionego celebryje arcybiskup Paryża.

Dobra *Chantilly*, widownia zgonu ostatniego *Kondeusza*, a późniejsza posiadłość księcia *Aumale*, poszły stósownie do dekretu z 22go stycznia również na sprzedaż, i zostały własnością dwóch bankierów londyńskich, *Edwarda Marjoribanks* i *Edmunda Antrobus*, którzy majątek ten nabyli za 11 milionów. Książę *Aumale* polecił dawnym sługom domu *Kondeuszów* wypłacać roczną ich płacę w ogółowej sumie 110,000 franków.

W kilku departamentach musiały władze pochwycić surowsze środki przeciw trzymaniu psów, bez względu nawet na terażniejszą porę zimową. Bowiem i w tej jeszcze porze wydarzają się częste wypadki psiej wścieklicziny i co-dzień prawie nowe z tej przyczyny nieszczęścia. (P. Z.)

Włochy.

Senat piemoncki odrzucił nieszczęsną ustawę o małżeństwie, która zdolną była posunąć do ostateczności spór zachodzący między stolicą apostolską i rządem królewskim. Gabinet uznał przeto za rzecz stosowną wstrzymać dalszą dyskusję nad projektem i oświadczył nakoniec, że go zupełnie cofnie. Ta ustawa była i tak tylko przykrym ciężarem odziedziczonym po ministerstwie p. d'Azeglio. Niewchodząc w zasadniczą myśl terażniejszego gabinetu, to jednak zdaje się być rzeczą pewną, że się chętnie zdecydował uchylić od zobowiązania, które mu z wielu względów stało na przeszkodzie, a mianowicie bardzo utrudniało załatwienie sporów kościelnych.

Niemasz naszym zdaniem żadnego słusznego powodu, ażeby jakikolwiek gabinet w Piemoncie zechciał zostawać jeszcze nadal w dotychczasowych nieporozumieniach z kurją rzymską. Jeżeli dzienniki radykalne w tym względzie kładą akcent na domniemane zagrożenie politycznej niezawisłości Piemonu, tedy to niczem innym nie jest jak czezym frazesem; któż bowiem może utrzymywać, że kościół rzymski zagraża teraz niezawisłości i samoistności jakiegokolwiek państwa? Te wymarzone i samowolnie utworzone trudności

MAŁ SZALONY. *)

Powieść ostatniego z domu Nieczujów,

pisana przez *Zygmunta Kaczkowskiego*.

Wstęp.

Religia była najpiękniejszą gwiazdą przyświecającą życiu naszych ojców. Przy jej promieniach odbywały się wszelkie sprawy ich żywota. Ona przyjmowała w swoje święte ramiona nowo-narodzone dziecięta, ona nauczała ich pierwszych obowiązków względem Boga i ludzi, ona stanowiła główną dla szkolnych pacholąt naukę, ona była przewodnikiem w dalszym żywocie młodzieńcom, ona hamulec w passjach serca i burzliwościach umysłu, ona przystanią dla zbłąkanych, pocieszycielką dla utrapionych, orędowniczka między zakłóconymi, ona najwyższą mądrością tego świata, ona ostatecznym trybunałem we wszelkich sprawach; — ona była celem i jądrem wszech-życia. Pod jej sztandarami walczyli ojcowie nasi we wszystkich bojach, dla niej podejmowali kosztowne i niebezpieczne wyprawy, dla niej ginęli na męczeńskich palach zabrani w *Jassy* jeńcy, nią natchnieni z tych palów płwali w oczy muzumńskim kapłanom, a jej imię tak dalece pomieszane było z imieniem ojczyzny, że podczas gdy *Grunewaldzcy* rycerze bili się za wiarę, to ciągnącej koronie towarzyszył okrzyk: za ginącą ojczyznę!

Religia miłością panowała nad krajem. I dlatego panowanie jej było wielkie i obszerne a one dumne karki ziemię orzących rycerzy, które swą butą w obliczu praw ziemskich przenosiły zagranicę

cznych książąt i duków, przed jej praw wyrokami padały w proch na kolana i nawet przed sobą samymi nieśmiały się skarżyć na srogość kary albo niesprawiedliwość.

Religia onych czasów tak wkorzenioną była we wszystkie serca i uczucia, że nie mówię już, wszystkie czyny zaczynały się w imię Boga w *Trójcy świętej* jedynego, a kończyły się słowem *biblijnym Amen*, nie mówię że wymówione głośno imię *Chrystusa* Pana albo *Matki najświętszej* najzaciętsze bitwy uspakajało, nie mówię, że i najburzliwsze passye uspokojenie się swoje wpływowi wiary świętej miały do zawdzięczenia; ale nawet umysły szalone i obłąkane dawnymi czasy kończyły zwyczajnie na tem, że się przezucały w melancholię nabożeństwa i religijności.

Z tej nieograniczonej władzy religii nad ludzkimi sercami wynikało to, że jeżeli *Rzeczpospolita* cała była jakoby wielkim kłasztorem, na chwałę Boga i *ŚŚ. Pańskich* żyjącym, toż i dom każdy szlachecki był tem na małą miarę, czem był kraj cały na wielką.

Pobożność, żarliwość w dopełnianiu wszystkich religijnych prawideł, odstępywanie połowy korzyści i przyjemności życia na chwałę Bożą, odwoływanie się we wszystkim do przepisów kościoła, poszanowanie dla tego wszystkiego, co się dotykało rzeczy poświęconych Bogu, było główną cechą w wielkiej chwale ubiegłych wieków.

*) Autor waruje sobie prawem wszelki przedruk niniejszej powieści.

nikną w obęć bezstronnego zastanowienia się na prawdziwym stanie rzeczy, i z pewnością okazuje się, że tylko owej partji, która pragnie anarchji w sumieniach i upadku zasady rządowej, przysłażać może konflikt państwa katolickiego z Rzymem.

Ze względu na sam przedmiot nie można zapoznać, że głęboka potrzeba czasu wymaga wzmocnienia świętych węzłów małżeństwa, że przeto w żaden sposób nienależy naruszać ich religijnej podstawy. Zdrowe życie familijne jest podstawą każdego dobrze uporządkowanego państwa: interes i pomyślność tegoż życia familijnego nie wzniesie się pewnie przez zniszczenie moralno-religijnej podstawy jego i przez zamienienie małżeństwa w akt konwenyonalny zawarty z łatwością i równie z łatwością dający się rozwiązać.

Potrzeba surowszego prawodawstwa w tym względie okazała się nawet w państwach przeważnie protestanckich; czuć się dała wielokrotnie np. już w Prusiech; a w Anglii, w kraju dobrych i bogobojnych obyczajów, nieprzyszło na myśl nawet najęzaltowańszym liberalistom, uszczęśliwić swoich współobywateli popieraniem małżeństwa cywilnego i wszystkich z niem połączonych dogodności.

Rząd piemoncki odrzucając zupełnie niestosowną i kościołowi nieprzyjazną ustawę o małżeństwie, działa więc mądrze i stosownie i odpowiada tem samem najgłębszym przekonaniom, jakimi przejęte są wszystkie lepsze umysły.

(L. k. a.)

(Sprostowanie.)

Neapol. Rozsiana niedawno pogłoska o odkryciu spisku na życie J. M. króla okazała się całkiem bezzasadną, a mianowicie korespondencya neapolitańska do dziennika *M. diterraneo* zbija ją jako rzecz zupełnie fałszywą i zmyśloną.

(A. B. W. Z.)

(Depesze telegraficzne.)

Florenca, 27. grudnia. Dekretem W. Księcia zakazano dla nadchodzącego karnawału wszelkie ubiory maskowe tak w dzień jak i w nocy. Wykraczający przeciw temu przepisowi podlegną karze aresztu od ośmiu do dziewięciu dni.

Neapol, 23. grudnia. Ambasador francuski p. Barrot doręczył Jego Mości Królowi swoje pismo wierzytelne.

Genoa, 27. grudnia. Angielska korweta Modest przybyła tu z Villafranca.

(L. k. a.)

Prusy.

(Prośba przełożonej szpitalu Sióstr Miłosierdzia do J. M. Cesarza Austrii.)

Berlin, 27. grudnia. „*Neue Pr. Ztg.*“ donosi, że przełożona tutejszego szpitalu sióstr miłosierdzia przedłożyła podczas bytności J. M. Cesarza Austrii pisemną prozbę z porady osób znakomych, w której przedstawia Najjaśniejszemu Panu stosunki i stan finansowy tutejszego szpitalu katolickiego. J. e. k. apost. Mość przeznaczył dawniej już, jak również i J. M. król sumę 100000 talarów na budowę nowego szpitalu wielkiego, a teraz raczył siostrom miłosierdzia dalszą jeszcze pomoc i wsparcie zapewnić.

(A. B. W. Z.)

(Kurs giełdy berlińskiej z 30. grudnia.)

Dobrowolna pożyczka 5% 101³/₈ p. 4¹/₂% z r. 1850 102⁵/₈. 4¹/₂% z r. 1852 102³/₄. Obligacye długi państwa 94³/₈. Akeye bank. 109¹/₂ l. Pol. listy zastawne —; nowe 98; Pol. 500 l. 91³/₄; 300 l. —. Frydrychsдоры 13¹/₁₂. Inne złoto za 5 tal. 11. Austr. banknoty. 91¹/₁₂.

(Kurs giełdy frankfurtskiej z 30. grudnia.)

Metal. austr. 5% 84⁵/₈; 4¹/₂% 75⁷/₈. Akeye bank. 1445. Sardyjskie —. Hiszpańskie 43¹/₄. Wiedeńskie 107⁷/₈. Losy z r. 1834 197. 1839 r. 125.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 30. grudnia. Według *Monitora* wyzdrowiał Cesarz zupełnie i przydywał wczoraj w radzie ministrów, a potem był w operze.

Paryż, 31. grudnia. Dzisiejszy *Monitor* zawiera następujące mianowania: Księcia Hieronima honorowym gubernatorem, księcia Paduy gubernatorem hotelu inwalidów, pana Troplong prezydentem senatu, pana Baroche prezydentem, a Rouher wice-prezydentem rady państwa.

Turyń, 30. grudnia. Brofferio interpelował ministeryum w dosyć cierpkich wyrazach względem cofnięcia ustawy o małżeństwie i zapytał mianowicie, dlaczego biskupów za listy pasterskie przeciw tej ustawie nie pociągnięto do odpowiedzialności sądowej. Prezydent ministrów odpowiedział, że dla zachowania harmonii między władzami państwa musi być przedsięwzięte gruntowne przerobienie ustawy o małżeństwie cywilnem i że równie biskupi powinni się kierować w tej mierze umiarkowaniem i roztropnością. Zaproponowany przez pana Garelli odnośny porządek dzienny przychylny dla ministeryum odrzucono większością głosów.

(L. k. a.)

Kurs lwowski.

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dnia 3. stycznia.				
Dukat holenderski	5	4	5	9
Dukat cesarski	5	8	5	13
Półimperyal zł. rosyjski	9	11	9	15
Rubel srebrny rosyjski	1	45 ¹ / ₂	1	47
Talar pruski	1	35	1	38
Polski kurant i pięciozłotówka	1	18	1	20
Galiccyjskie listy zastawne za 100 złr.	90	18	90	30

Kurs listów zstawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

	złr.		kr.	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dnia 3. stycznia 1853.				
Kupiono prócz kuponów 100 po	90	12		
Przedano „ „ 100 po	90	42		
Dawano „ „ za 100	—	—		
Żadano „ „ za 100	—	—		

(Kurs wekslowy wiedeński z 3. stycznia.)

Amsterdam 1. 2. m. 151. Augsburg 110 l. uso. Frankfurt 109 l. 2. m. Genoa — p. 2. m. Hamburg 161 l. 2. m. Liwurna 108 p. 2. m. Londyn 10.42. l. 3. m. Medyolan 109 Marsylia 128¹/₂ l. Paryż 128¹/₂ l. Bukareszt 250 Konstantynopol 420 Agio duk. ces. 14. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. 96. lit. B. —. Pożyczka z roku 1852 95⁷/₈. Lomb. 102¹/₂.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. stycznia.

Pora	Barometr w mierze wiedeń. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Średni stan temperatury do g. 6 zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zran.	28 3 34	— 3°	0°	południowy	pogoda
2 god. pop.	28 3 07	— 0°	— 5°	„	„
10 god. wiec.	28 2 65	— 3°		cicho	pochl. mgła

Za moich czasów, lubo przez częstsze stosunki z zachodem i coraz wznagającą się chęć nowatorstwa nie pomału się zachwiał w swoich posadach wszelki starodawny obyczaj, a ja nakoniec dożyłem już dni takich, w których herezya stała się modą, Wolter biblią, a wielkim heroizmem wszelka bezbożność i kacerstwo, wiele jeszcze pobożności było w narodzie. Ziemię oddalenszą od wielkich miast i gościńców długo się jeszcze przy niej trzymały, a jeżeli całe Podgórze wiecznie wykonywało wszelkie przepisy kościoła i za zaszczyt sobie to miało, że się w niem stare obyczaje ojców przechowywały, to ziemia Sanocka w tem celowała.

Dóm mego ojca wzorem był pobożności i onej cnoty, która początek swój biorąc od Boga, w nim też tylko szuka dla siebie nagrody. Stary żołnierz, lubo długie lata przesłużył po cudzoziemskich wojskach i do zepsucia się wiele miał sposobności i pokusy, nie zachwiał się przecie ani na jedną chwilę w tej świętej, w której się urodził i wyrósł, religii. Dom jego przez większą część każdego dnia był jakby domem Bożym, a msza święta przez księdza Dutkiewicza, mego profesora, czytana codziennie w domowej kaplicy, modlitwy poranne i co-wieczorne, nie tylko przez nas samych familiję składających, ale nawet przez domowników i sługi nie śmiały być nigdy zaniedbywane pod srogimi karami, a gdy się to powtarzało, to i pod karą bizuna. Obiad i wieczerza, tak przy naszym jako i przy drugim stole poczynały się i kończyły modlitwą, a spowiedź święta każdy musiał odprawić dwa razy do roku. Sługa, kiedy był przyjmowany, nie mógł poczynać swej służby, póki się spowiedzią z dawnych grzechów nie oczyścił, a kiedy odchodził, to pierwej ani zapłaty ani zaświadczenia nie dostał, póki spowiedzi nie

uczynił. Święta wszystkie były obchodzone z wielkim rygiorem, w Niedzielę ani kotka zaciosać niebyło wolno nikomu, a chować Boże tego, któryby w dzień świąteczny, jako to mają zwyczaj podstarościovie i pisarze, z flintą był wyjść się poważzył w las albo w pole; ale też za to, gdy przyszło Boże Narodzenie albo Wielkanoc, co napieczono i naważono dla nich, temby i wioskę całą można było pożywić. Jakoż był zwyczaj w domu mego ojca, że swoim sługom w dnie takie nie tylko wyjść wszędzie pozwalał, gdzie którego ciągnęło, ale wolno było każdemu gości przyjmować u siebie, do czego im więcej dostarczył jadła i napoju, tem go to więcej cieszył.

Pomiędzy obowiązkami, w celu służenia Panu Bogu dopełnianemi, chował się także u mego ojca zwyczaj nawidzania miejsc świętych w czasie odpustów. W takim razie kazał ojciec konia kulbaczyć dla siebie i dla pachotka, a gdy ksiądz Dutkiewicz także miał wolę po temu, to i dla niego, i kazawszy konie prowadzić za sobą, sam szedł pieszo aż na miejsce; tam zwyczajnie spowiedź świętą uczynił, nabożeństwo odprawił, na kościół coś gotowizną ofiarował i zabawiwszy się dzień jeden albo i drugi z nagromadzoną tam szlachtą i księżmi, nazad na koniu już wracał. Od pachotków, którzy jeździli z ojcem, ja będąc jeszcze nie wielkim pachotkiem, dowiadywałem się zwykle o tych rzeczach, które się działy na takich odpustach. Oni opowiadali mi dziwy, których nie przyszło widzieć mi w Bóbrce ani nawet we Lwowie, kiedy przez cały rok w szkołach tam byłem, i rozgrzewała się wyobraźnia moja, i wielka ciekawość mnie brała, aby to widzieć naocznie, — ale nieśmiałem o to przymawiać się ojcu.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. stycznia.

PP. Manziardy Szczepan, z Brodów. — Strzelecki Eugeniusz, z Wirowa. — Bocheński Alojzy, z Ottynowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. stycznia.

Hr. Łoś Tadeusz, do Brzeżan. — PP. Czacki Aleksander, do Krechowa. — Robczyński Władysław, do Popowic. — Ostermann Józef, c. k. komisarz obw. do Przemysła.

**Bilans zamknięcia
galicyjskiej kasy oszczędności**

z dniem 31. grudnia.

Stan czynny.	Złr	kr.	d.
Pożyczki na dobra ziemskie	1,215.166	50	—
„ „ realności miejskie	733.295	54	—
Weksle eskontowane	87.900	—	—
Zaliczenia na zastawy złote i srebrne	14.229	—	—
„ „ „ papierów publicznych	43.711	—	—
Listy zastawne galicyjskie	150.200	—	—
Asygnacje 3% kasy centralnej	230.000	—	—
Obligacje 5% Gmundeńskie	36.800	—	—
Obligacje pożyczki państwa z r. 1851 lit. A.	10.000	—	—
„ „ „ „ 1852	10.000	—	—
Gotówką	10.640	18	3
Zaległe prowizye	12.236	56	—
Książki i papiery manipulacyjne w zapasie, jakoteż koszty na rok 1853 poniesione	239	4	—
Druki na sprzedaż w zapasie	59	19	—
Depozyta w tymczasowym przechowaniu będące	1489	20	—
Sprzęty i meble	1252	25	—
Depozyta kaucyjne	6445	40	—
Należy się od stron różnych	489	45	3
	2,564.155	32	2

Stan bierny.	Złr.	kr.	d.
Wkładającym należy się wraz z prowizją do 1. stycznia 1853 dopisaną mianowicie:			
na 4%	złr. 2.309.326	8	2
„ 3 1/2%	117.669	14	1
„ 3%	6170	37	1
Razem	2,433.166	—	—
Galicyjskiemu zakładowi dla ślepych należy się w raz z prowizją do 1. stycznia 1853 dopisaną na osobnym rachunku		2146	24 2
Prowizye na rok 1853 pobrane		20.340	27 —
Eskonta „ „ „ „		649	41 —
Należące się kaucyje		7600	— —
Taksy intabulacyjne w tymczasowym przechowaniu będące		730	30 —
Fundusz własny:			
złr. kr. d.			
w prowizyi zaległej za r. 1852	12.236	56	—
w zapasie książek i druków manip.	239	4	—
w zapasie druków na sprzedaż	59	19	—
w depozytach cudzych	1489	20	—
w sprzętach i meblach	1252	25	—
należności od stron różnych	489	45	3
w 5% kapitale na hypotekach lokowanym	83.755	40	1
	99.552	30	—
	2,564.155	32	2

We Lwowie dnia 31. grudnia 1852.

Od Dyrekcji galicyjskiej kasy oszczędności.

Kazimirz Krasicki, naddirektor.

S. Krawczykiewicz, dyrektor.

K R O N I K A.

Wczoraj (w Niedzielę) dawał P. Tytus Ernesti w sali reductowej koncert na fortepianie, a z pięknym dla siebie zaszczytem iż w obec licznego zgromadzenia i znakomitych artystów otrzymał pochwały, na jakie zasługuje biegłość sztuki, szczęśliwy talent i niepospolita wprawa oddania z wdziękiem tak trudnych kompozycji jak są Mendelssohna i Schuchofa. Z szczególniejszym oklaskiem przyjęto produkcję utworu koncertowego „à la hongroise“ własnej jego kompozycji. Artystycznej świetności przyczyniły w koncercie dwa śpiewy Panny R . . . pierwszy zapowiedziany programem „Chant de Mai“ Mayerbeera, drugi w odpowiedzi na te pochwały i uniesienia z jakim cała publiczność przyjmowała urok jej głosu. W drugim odstępnie odśpiewał P. Haimer dwie piosenki „Marichen“ Hahla, i „Ojciec Noah“ Reissigera; piosenki lubie i wdzięczne przy tej duszy jaką im natchnąć umie śpiew tak biegłego mistrza a pierwszego artysty przy operze tutejszej.

Gazeta Lwowska zaczęła wychodzić z rokiem 1811; bieżący zatem rok jej wydania jest teraz „czterdziestytrzeci.“ Przeszłoroczne numeru zapisując liczbę „czterdzieści jeden“ wyrażały lata gazecie upłynione. Lubo w tem nie upatrujemy chyby, ale stosując się do zwyczaju liczyćmi dziś do wieku i ten czas, który przed sobą spożywamy.

Ósma składka z wykupna kart od powinszowania Nowego Roku 1853. Złożyli: Jego Exc. hrabia Lewicki 5r. — P. Hra. Pinińska 1r. — PP. Schuman F. 4r. — Werner K. 2r. — Włoszyński 1r. — Hoefflich K. 1r. — Beck K. 1r. — Otto 30k. — Zellinger 1r. — Doktor J. 1r. — Höflich L. 1r. — Mrazek Ł. 30k. — Pielecki M. 2r. — Jagiełłowicz K. 1r. — Wojcicki A. 30k. — Friedrich J. 1r. — Marwicki 10k. — Marie Dyonizy 30k. — Gąsiewski 30k. — Richard Hermann 20k. — Isaac, c. k. komisarz 30k. — Kettstein

1r. — Schuler 40k. — Pittermann 10k. — Kappus 10k. — N. N. 40k. — Szczepański 36k. — Weegner 1r. — Schwarz 30k. — Navratil 10k. — Piątkowski 10k. — Voigt 20k. — Pani Muzułowska 10k. — PP. Grund 1r. — Dr. Neuhauser 1r. — Misiewicz 30k. — Dr. Nagel 1r. — Dr. Horaczek 1r. — Dr. Mossor 20k. — Dr. Czerniański 30k. — Dr. Krzczunowicz 30k. — Łukasiewicz 30k. — Korosteński 20k. — Lityński 20k. — Dr. Berthlef 1r. — Kłasztor PP. Sakramentek 2r. — Pani Zasławska 20k. — P. Zasławski 20k. — Pani Piasecka Amalia 10k. — PP. Baron Gregor 10k. — Szczerbiński 10k. — Pani Piasecka 10k. — PP. Wąsiewicz 4k. — Waszkiewicz 28k. — Czaban 8k. — Semański 4k. — Pani hrabia Dzieduszycka 30k. — PP. Wolisch 1r. — Flieg J. 40k. — Flieg M. 40k. — Bernstein 30k. — Polturak 16k. — Dr. Weinreb 1r. — N. N. 1r. — Sturmdorf 30k. — Pelzer 20k. — Nathanson 1r. — Pani Weiss 20k. — PP. Rappaport 1r. — Mintz 1r. — Mises J. 1r. — Horowitz Rachmiel 30k. — Rosenstein 1r. — Pani Dziewiątnik 30k. — Pani Kronstein Ester, 1r. — PP. Samueli 2r. — Waschitz 30k. — Berger A. 20k. — Motylewski W. 1r. — Bischof J. 1r. — Motylewski Kl. 1r. — Jakubiczka 1r. — PP. Dr. Orzechowicz 5r. — Bąkowski 1r. — Dr. Wilczyński 5r. — Loserth 1r. — Siwerth 30k. — Zbyszewski 1r. — Schoenblum 1r. — Askany P. 30k. — Klang 1r. — Frikel M. 40k. — Rappaport M. 30k. — Pani Sehbuher T. 20k. — Hr. Komorowski Cypryan 3r. — Dr. Czajkowski Jan 5r. — B. W. 1r. — Sowa R. 1r. — H. Gr. 20k. — Horowitz 3r. — Ziller 1r. — Nathanson Joel 1r. — Sokal M. 2r. — Karh J. 1r. — Osias Kurzer 30k. — Pani Romanowska 30k. — Pani Frankowska 1r.

Ze składki VIII. razem . . . 101 złr. 36 k.
Łącznie z dawniejszą (Ob. Nr. 300 G. L.) 436 złr. — k.

Wpłynęło ogółem . . . 537 złr. 36 k.